

σὲ κείνους ποὺ δὲν τᾶχανε πάρει μαζί τους. Οἱ Καλαματιανοὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς ἀγαποῦνε τὰ μπιστόλια καὶ ἄνθρωποι ὄχι τοῦ λιοῦ μὰ μορφωμένοι καὶ ἐπιστήμονες τοὺς ἀρέσουνε νὰ τὰ σέβουνε κι ἀπάνω τους. Καὶ δὲν μπορεῖ κανένας εἴκολε νὰ τοὺς κατηγορήσῃ γι' αὐτό, ἴσως μάλιστα καὶ νὰ τοὺς πλανήσῃ γιὰ τάντρίκιο καὶ παλληκαριῆσιο πάντα φέρσιμό τους σὲ ζητήματα κοινωνικὰ καὶ οἰκογενειακά. Τὸ φιλότιμο τοῦ Καλαματιανοῦ ντρόπιασμα καὶ προσβολὴ δὲ δέχεται. "Ὅποιος σκεφεῖ νὰ τοῦ κἀνῆ τέτοιο πράμμα ἄσκαμνι θὰ λογαριαστῆ μ' αὐτὸν κι ἀκριβὰ θὰ τὸ πλερώσῃ. Καὶ πᾶω νὰ πιστέψω μὴ τὴν ἀλήθεια πὼς ἡ καλύτερη πολιτικὴ στὸν τόπο μας εἶναι ἡ παλληκαριά σὲ ζητήματα ποὺ ἡ δικαιοσύνη μας εἶναι σὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ. Καὶ συλλογιέμαι γράφοντας τοῦτα τοὺς δημοτικιστάδες μας ποὺ καταντήσανε τὸ μπαίγνιο τῶν κουτοδασκάλων καὶ τῶν ὕβριστᾶδων τους. Τώρα τελευταῖα καὶ πόσο τὰ πράματα θάτανε ἀλλοιώτικα ἂν οἱ δημοτικιστάδες δείχνανε τὴ γροθιά τους καὶ τὴν παλληκαριά τους. Γιατί ὄχι; "Ὅταν ἔρχεται ἓνας καὶ σὲ βρίζει τόσο πρόστυχα καὶ μὲ τὰ βαριέτρα λόγια, γιατί νὰ μὴν τιμωρηθῆ ἀμέσως καὶ τί θὰ σήμαινε ἂν πέφτανε ἀκόμα καὶ λίγα κορμιά μπροστὰ στὴν ἐθνικὴ ντροπὴ ποὺ μᾶς κίμουνε οἱ σχολαστικοὶ μας; Τίποτι. Καλαματιανὸς ἔπρεπε νάναί κάθε δημοτικιστῆς. Νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ σὲ κανένα νὰ τοῦ προσβάλλῃ τὸ φιλότιμο, τὴν τιμὴ του, τὸ καμάρι τῆς ζωῆς τοῦ ἀξίζει νὰ ζῆ κανένας. Γιατί τί τὴ θέλεις τὴ ζωὴ ὅταν σοῦ φρονιάζει κανένας κατὰ πρόσωπο κάθε στιγμὴ πωλημένο καὶ προδότη κι ὁ ὕβριστῆς σου μένει ἀτιμώρητος καὶ καμαρώνει ἀκόμα γιὰ τίς βροσιές του τίς πρόστυχες καὶ ἀκατανόμηστες; Τὸ σεβασμὸ στὶς ἰδέες καὶ τὸ σεβασμὸ σὲ τίμια πρόσωπα μπορεῖ κανένας νὰ τὸν ἐπιβάλλῃ στὸν τόπο μας μὲ τὴν παλληκαριά, σὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κἀνῆ ἡ δικαιοσύνη καὶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν εἶναι μακριὰ ὁ καιρὸς ποὺ θὰ τὸ καταλάβουνε. "Ὅχι βέβαια τίς ἰδέες τίς ἴδιες. Οἱ ἰδέες ὅπως εἶναι ἰδέα καὶ ἡ γλώσσα ἡ ζωντανὴ ποὺ μιλάμε, αὐτὲς δὲν ἔχουνε ἀνάγκη ἀπὸ καμιά παλληκαριά γιατί ἐπιβάλλονται καὶ μοναχῆς τους, ὅπως καὶ ἐπιβάλλονται.

Ἡ σκοποβολὴ ξεκολουθοῦσε στὸ περβόλι ὅταν στὸ μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ ποὺ μᾶς φιλοξενοῦσε πρόβαλε ἓνας νέος μ' ἓνα δίκανο στὸ χέρι. Τὴν ἴδια σκεδὸν στιγμὴ πάνου ἀπὸ τὸ μπαλκόνι ἀπὸ μιὰ χελιδονοφωλιά φτερούγισε ἓνα χελιδονάκι κίανοντας ἓνα γυρο στὸ περβόλι. Ὁ νέος μὲ τὸ δίκανο κουνήθηκε ἀπότομα, σήκωσε τὸ ντουφέκι καὶ σημάδεψε. Τὸ ντουφέκι βρόντηξε καὶ τὸ χελιδονάκι πάνου στὸ πέταμά του χτυπήθηκε κ' ἔπεσε ἀνάμεσα στὴ συντροφιά κάτου στὸ περβόλι. Ἀφήσανε ὅλοι τὴ σκοποβολὴ

καὶ τρέξανε νὰ δοῦν τὸ χελιδόνι. Τὸ χελιδόνι στὸ χέρι ἑνὸς ἀπὸ τὴν παρέα ἔσταζε αἷμα καὶ ψυχομαχοῦσε ἀνοικοκλειώντας τὸ στοματάκι του. "Ὅλους μιὰ θλίψη συνεπῆρε γιὰ τὸ φόνο τὸν ἄδικο τοῦ πουλιοῦ.

— Τὸ χελιδονάκι, καμμένη, βρέθηκε νὰ βάνῃς στὸ σημάδι.

Ἐἶπε ὁ ἓνας μὲ πόνο.

— Τί κρῖμα, τὰκούγατε προτιήτερι πὼς γλυκοκλαιδοῦσε.

Ἐἶπε ἓνας ἄλλος. Κι ὁ νέος ποὺ τὸ σκότωσε μὲ κάποια περιφρόνια τοὺς εἶπε.

— Δὲ βυριέσαι. Οἱ γάτες τρῶνε κάθε μέρι ἀπὸ δαῦτα.

Ὁ φονιάς τοῦ πουλιοῦ εἶτανε κι ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ καὶ σκότωνε ἔτσι ἄπονα γιὰ γοῦστο, νὰ δεῖξῃ πὼς εἶναι σκοπευτῆς, τᾶθῶο χελιδονάκι, τὴ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ τραγοῦδι.

Δὲ βυριέσαι οἱ γάτες τρῶνε κάθε μέρι ἀπὸ δαῦτα. Ξανάλεγα μέσα μου τὰ σκληρά του λόγια. Οἱ γάτες, οἱ συφορὲς καὶ οἱ δυστυχίες ποὺ κατασπαράζου-νε κάθε μέρι τὸν ποιητὴ τὸν ἄμοιρο. Δὲ σώνουνε αὐτὲς. — Νά, ποὺ ὁ νοικοκύρης ἀποτελειώνει τὴν κυτιστροφὴ.

Τὸ χελιδόνι στὸ σπῆτι δὲν εἶτανε πρᾶμα χρήσιμο γιὰ τὸν ἄγριο νοικοκύρη, ὅπως ἄχρηστος σκεδὸν θεωρήθηκε κι ὁ ποιητῆς ἀπὸ τὴν πολιτεία μας τὴν ἐπίσημη, μὲ τὴ διάταξη τὴν κατωδικαστικὴ ποὺ μπήκε γιὰ τὴ γλώσσα στὸ Σύνταγμα. Καὶ γιὰ τοὺς δυὸ τὸ ἴδιο. Τὸ χελιδόνι στὸ σημάδι.

ΧΡ. ΒΑΡΛΕΝΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ *Εδγ. Φωτ.* Κέρκυρα. Λάβαμε τὴ συντροφὴ κ' εὐχαριστοῦμε—; : Ζάνθη. Σὲ διπλορωτάμε καὶ μεῖς, ποιὸς εἶσαι; Χάρισέ μας τὸνομά σου νὰ σοῦ ἀπαντήσουμε. — κ. *Ἡλ. Παναγ.* Hamburg. Λάβαμε τὴ συντροφὴ τοῦ 910 καὶ 911 κ' εὐχαριστοῦμε.

Βγήκε τὸ καινούριο βιβλίο τοῦ

ΙΔ'Α

“ὍΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ,”

καὶ πουλιέται δυὸ δραχμὲς στὸ γραφεῖο τοῦ «ΝΟΥΜΑΣ». Στὸ ἐξωτερικὸ στέλνεται μὲ φρ. 2,25.

ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ παιδαγωγός, μὲ τίς καλύτερες συστάσεις, εἰδικὸς γιὰ μικρὰ παιδιά, ζητᾷ ἰδιαίτερα μαθήματα σὲ οἰκογένειες ποὺ θέλουνε νὰ μορφώσουν τὰ παιδιά τους φυσικὰ κι ἀνθρωπινὰ. Πληροφορίες στὸ γραφεῖο μας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

...

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

...

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

...

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τις ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομές (β δρ. τὴν τρίμηνιά).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂ δὲν προπληρώσει τὴ συντρομή του.

—><—

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μᾶς διπλὴ τιμὴ.

—><—

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίόσκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες σ' ὅλα τὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΦΩΣ ΣΤΑ ΒΟΛΙΩΤΙΚΑ.—ΤΙ ΚΑΤΑΘΕΣΑΝΕ.—Ο ΚΑΥΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ.—ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.—ΓΙΑΤΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ. ㊦㊦㊦

ΦΩΣ! φῶς! Στὴ Βολιώτικη «Θεσσαλία» δημοσιεύονται μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σῖγμα τὰ ὄσα εἶπανε καὶ καταγγείλανε διάφοροι πολῖτες στὴν ἀνάγκη γιὰ τοὺς μαλλιαροὺς καὶ τοὺς ἀθεϊστὲς τοῦ Βόλου. Εἶναι νὰ ξεκαρδίζεσαι κανεὶς ἀπὸ τὰ γέλια καὶ νὰ τραβᾷ τὰ μαλλιά του ἀπὸ τὴν ἀπελπισιὰ διαβάζοντας τόσες ἀνοησίες καὶ τόσες ἠλιθιότητες. Ὁ Δεσπότης τοῦ Βόλου καὶ ὁ ἐφετοποιητὴς κ. Ἀμπελῶς πὸν πρωτοστατοῦνε σ' αὐτόνε τὸ βάρβαρο καὶ μεσαιωνικὸ διωγμὸ δὲ θάνατι κηθόλου εὐχαριστημένοι μ' αὐτὸ πὸν τοὺς σκόρπασε ἡ «Θεσσαλία». Τοὺς ξεσκέπασε, τοὺς γελοιοποίησε πέρα πέρα.

Μὰ τί χρειάζονται τὰ λόγια; Παίρνοντας ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κει μερικὰ λογάκια ἀπ' ὄσα ἀκουστήκανε στὴν ἀνάγκη, θὰ μποῦμε καλύτερα στὴν οὐσία καὶ θὰ νιώσουμε γιὰτὶ σηκώθηκε ὄλος αὐτὸς ὁ θόρυβος.

ΕΝΑΣ ποῦχε τὸ κορίτσι του στὸ σχολεῖο τοῦ Δελμούζου, ὁ κ. Βράνος λογιστὴς, κατέθεσε στὴν Ἀνάγκη, μαζί μὲ ἄλλα, καὶ τοῦτο:

— Τὴς ἔκαμα παρατηρήσεις διὰ τὰς ἐκθέσεις πὸν ἔγραφοντο εἰς γλῶσσαν μαλλιαρὴν καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι τὰς γράφουν εἰς τὴν ἀπλὴν πρῶτα καὶ ὕστερα τὰς μεταφράζουν εἰς τὴν καθαρεύουσαν. Τὴς ἐζήτησα τὰ τετράδια ἅτινα ὁμως ἐκρατοῦντο εἰς τὸ Σχολεῖον μετ' ἐπίμονον ἀπαιτησίν μου μοὶ ἐπαρουσίασεν ἓν ὅπερ εἶχεν ἐκθέσεις εἰς χυ-

δαῖαν γλῶσσαν μεταξὺ τῶν ἐκθέσεων ἦτο καὶ μία περὶ τοῦ «Μαρμαρωμένου βασιλιά» (Τρομερρό!)

Ἡ κ. Ζαχαροῦλα Ι. Σταυρίδου καταθέτει τὸ ἀκόλουθο «σοβαρώτατον γεγονός».

— Ὅταν ἔγινεν ὁ θόρυβος διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Παρθεναγωγείου Δελμούζου, παρετήρησα ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῖτι τοῦ Σπηλιωτοπούλου ὁ κ. Δελμούζος μὲ τὸ ἀμάξι τοῦ κ. Κουκιάδου καὶ κατέλθε φέρων ἓνα μεγάλο δέμα, τὸ ὅποιον εἶφαινετο νὰ περιεῖχε βιβλία. Ἠρώτησα τότε τί τρέχει καὶ μοὶ εἶπον ὅτι ἡ κόρη τοῦ Σπηλιωτοπούλου ἦτο ἄρρωστη καὶ ἦλθε γιαιτρός. Ἀντελήφθηθην ὅμως ὅτι αὐτὸ δὲν ἦτο ἀληθές.

Ὁ κ. Ν. Διαμαντόπουλος φωτογράφος κατέθεσεν ὅτι ἔχει ἀδελφὸν κληνεργάτην ὅστις πρὸ μηνὸς ἐπῆγεν εἰς τὸ σπῖτι του τὴν «Ἐρευαν» τοῦ κ. Δρακούλη, ἥτις συνήθως διανέμεται δωρεάν ἀπὸ ἓνα μονόχειρα Χρηστον.

Ὁ κ. Δ. Οἰκονομόπουλος ἔμαθε ἀπὸ τὸ Γ. Στασινόπουλο πὸς ὅταν ἐχώνησε, αἱ μαθήτριά του κ. Δελμούζου ἐπαιζαν χιονοπόλεμον καὶ ὅτι, ὅπως εἶπον ἄλλοι εἰς τὸν Στασινόπουλον, ὁ Δελμούζος ἔτριβε τὰ στήθη τῶν μαθητῶν.

Ὁ κ. Μανώλης Τσελεμπῆκης ἐνθυμεῖται ὅτι ὁ κ. Πλάτων Δρακούλης (ποῦ εἶναι δὴ φανατικὸς καθαρευουσιάνος!) συβούλευε τοὺς συντάχτες τοῦ «Ἐργάτη» νὰ γράφουνε μαλλιαρά !! Θυμᾶται ἀκόμα πὸν τοῦ «Ἐργάτη» οἱ συντάχτες «εἶχον ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Νουμᾶς», μὲ τὸν Πάλλην καὶ μὲ τὸν καθηγητὴν κ. Χατζηδάκη».

Ὁ κ. Παντ. Σταμούλης καταθέτει ὅτι καὶ στὴν Ἀργαλαστή ἔγινε συλλαλητήριον γιὰ τὰ ἀθεϊστικά καὶ διδασκαλικά καὶ ὅτι ὁ Κουμπῆς συνεχῆται κατηχῶν τοὺς νέους. Ἀναφέρει ὅτι ὁ Κουμπῆς εἰς συζήτησιν μὲ τὸν ἰατρὸν Παπαγιάννην ὑπερησπίζετο τὴν γλῶσσαν τῶν μαλλιαρῶν καὶ ἐκατηγόρει τὸν Μιστριώτην. Ἐπίσης ἔλεγεν ὅτι τὸ Σχολεῖο τοῦ Δελμούζου ἐπλήθην τὸν σκοπὸν του καὶ ἡμύνητο τοῦ κ. Ψυχάρη (!!) Καταθέτει ἐπίσης ὅτι ὁ Κουμπῆς ἐξεφράζετο κατὰ τοῦ κλήρου καὶ ἀναφέρει ὅτι μιά φορὰ κατὰ τὸ Πάσχα ἔσπασε τὴν λαμπάδα του !!

Ὁ κ. Θ. Παπαϊωάννου καταθέτει ὅτι ὁ Ζάχος καὶ Οἰκονομῆκης ὑπεστήριζον ὅτι ἡ γλῶσσα ἢ μαλλιαρὴ τοῦ Ψυχάρη ἦτο ἡ καλλιτέρα καὶ ἤρχισαν μάλιστα νὰ γράφουν εἰς τὸν «Ἐργάτην» μὲ τὴν γλῶσσαν αὐτὴν. Λέγει ὅτι ἐνθυμεῖται καλῶς, ὅτι τὸ περιοδικὸν «Νουμᾶς» ἤρχετο τακτικά εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐργάτου», ὁ δὲ Τ. Οἰκονομῆκης ἦτο καὶ ἀντικρῶσπος τοῦ «Νουμᾶ» καὶ ἔγραφε καὶ συνδρομητὴς εἰς αὐτόν.

ΑΥΤΑ εἶναι τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς κατηγορίας καὶ τὰ ψαρέψαμε σὲ δυὸ φύλλα μοναχὰ τῆς «Θεσσαλίας» (4 καὶ 5 Σεπτ.). Λυπούμαστε πὸν δὲν ἔχουμε τόπο νὰν τὰ δημοσιέψουμε ὅλα ὄσα δημοσιεύει καὶ ὄσα θὰ δημοσιέψει ἡ «Θεσσαλία», γιὰ νὰ δεῖτε ἴσαμε πὸν φθάνει ἡ συκοφαντία, ἡ ἐμπάθεια, ἡ στενοκεφαλιὰ καὶ ἡ κακοψύχθεια μερικῶν ἀνθρώπων πὸν στὰ προσωπικά τους πάθη καὶ συμφέροντα φροντίζουν νὰ δίνουνε γενικώτερον χαραχτήρα καὶ νὰ παρουσιάζονται πὸς φροντίζουνε γιὰ τὸ κοινὸ καλόν.

Τὸ Σχολεῖο τοῦ κ. Δελμούζου τοὺς πείραξε τὰ συμφέροντά τους. Τὸ πολεμήσανε, τὸ κλείσανε καὶ τώρα ρεζιλεύουν ἓνα ἀλάκαιρο ἔθνος, παρουσιάζοντάς το στὸν κοίμ-